

कोलव

जले इति । प्रवः । इत्यमरः । १ । १० । ११ ॥ भेजा माड इत्यादि भावा । अङ्गुलिः । शनिः । चिचम् । चिता इति भाषा । (कोलन्ति आङ्गिङ्गन्त्यङ्गान्यत्र । जुञ् + अधिकरणे हलश्चेति घञ् ।) क्रोडम् । इति मेदिनी । देशविशेषः । इति शब्दरत्नावली । अक्षभेदः । इति धरणी । वर्षसङ्ख्यातिविशेषः । (यथा, हरिवंशे । ३२ । १२३ ।

“पाण्डुश्च केरलश्चैव कोलखोलश्च पार्थिव ।
तेषां जनपदाः स्मिताः पाण्ड्याखोलाः सकेरलाः” ॥
स तु वेदात् तौवरकन्यायां जातः । इति ब्रह्म-
वैवर्तपुराणम् । अक्षधारिणो ज्ञातिविशेषः ।
स च पूर्वं क्षत्रिय आसीत् सगरराजेशासौ
वेद्यागादावनधिकारी कृतः । एतदिवरणं हरि-
वंशे १४ अध्याये द्रष्टव्यम् ।

(अयन्तु कोलः यजातिवंशीयस्य राज्ञो दुष्मन्तस्य
घौलेष्वन्यतमः ॥ इदानीं पार्वत्यः असभ्यजाति-
विशेषः । उल्लेखदेशादुत्तरभागे ह्यस्य वसतिः ।
इयन्तु कोलजातिः सखप्रिया सरलप्रकृतिः
आतिथ्यसत्कारप्रिया चेति उच्यते ॥)

कोलकं, स्त्री, (कोल + संघायां कन् । जुञ् + क्त्वादि-
त्वात् वुन् वा ।) गन्धद्रव्यविशेषः । काँकला
इति भाषा । मरिचम् । इत्यमरः । २ । ६ ।
३६ ॥

कोलकः, पुं, (जुञ् + कर्त्तरि एवञ् क्त्वादि-
त्वात् वुन् वा ।) अणोठदन्तः । इति राजनिर्घण्टः ।
बज्रवारदन्तः । इति जटाधरः ।

कोलकन्दः, पुं, (कोल इव कन्दोऽस्य ।) महाकन्द-
विशेषः । तत्पर्यायः । क्षमिन्नः २ पञ्जलः ३ वस्त्र-
पञ्जलः ४ पुटालुः ५ सुपुटः ६ पुटकन्दः ७ । अस्य
गुणाः । कटुत्वम् । उष्णत्वम् । क्षमिदोषनाशित्वम् ।
वान्तिविच्छर्द्दिशमनत्वम् । विशदोषनिवारणत्वञ्च ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

कोलकर्कटिका, स्त्री, (कोल इव कर्कटिका ।) मधु-
खर्जूरिका । इति राजनिर्घण्टः ॥

कोलदलं, स्त्री, (कोलं वदरीफलं तद्वदलमस्य ।)
गङ्गानामगन्धद्रव्यम् । इत्यमरः । २ । ४ । १३० ।
(गङ्गीशब्देऽस्य गुणादयो ज्ञातव्याः ॥)

कोलनाशिका, स्त्री, (कोलस्य शूकरस्य नाशिका
नाशिकी । गङ् + एवञ् टाप् अत इत्म् ।)
वह्निबीदन्तः । इति हारावली ।

कोलपुच्छः, पुं, (कोलस्य शूकरस्य पुच्छ इव पुच्छो-
ऽस्य ।) अङ्गुली । इति हारावली ।

कोलमूत्रं, स्त्री, (कोलस्य वदरीफलस्य मूलवत् मूल-
मस्य । यदा, कोलं वदरीफलमिव मूलमस्य ।)
पिप्पलीमूलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

कोलमूकः, पुं, (जुञ् + बाहुलकात् अन्त्यच् । ततः
संघायां कन् ।) वीणायाः कायः । इत्यमरः । १ ।
७ । ७ । स तु तन्नीदङ्गदिसमुदायः शरीरम् ।
अलावुदङ्गककुभसमुदायकन्नीहीन इत्यन्ये ।
इति भरतः ॥

कोलवल्ली, स्त्री, (कोलो वराहः तल्लोभवत् वल्ली ।
वराहलोभवत्स्यशूक्रावत्त्वात् तथालम् ।) गज-

कोली

पिप्पली । इत्यमरः । २ । ४ । ६७ ॥ चयम् । इति
राजनिर्घण्टः ॥ (अस्याः पर्याया यथा,—
“चविकायाः फलं प्राज्ञैः कथिता गजपिप्पली ।
कपिवल्ली कोलवल्ली श्रेयसीवशिरश्च सा” ॥
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

कोलशिम्ली, स्त्री, (कोलस्य शूकरस्य पादाकारा
शिम्लिरस्याः । ततो वा ङीष् ।) जताविशेषः ।
आङ्गुली इति भाषा । तत्पर्यायः । कृतफला २
खड्गा ३ शूकरपादिका ४ काकाखोला ५ दधि-
पुष्पा ६ काकाखला ७ पर्यङ्गपादिका ८ । अस्या
गुणाः । वायुनाशित्वम् । गुरुत्वम् । उष्णत्वम् ।
कफपित्तकारित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥
(तत्पर्यायगुणाः । यथा, भावप्रकाशे ।

“कोलशिम्ली कृष्णफला तथा पर्यङ्गपालिका ।
कोलशिम्ली समीरणी गुरुष्णा कफघातहृत् ।
शुक्रामिखादह्नहृत्वा रचिहृत् बद्धविड्गुः” ॥)

कोला, स्त्री, (जुञ् + ज्वलादित्वात् ङः ततश्चाप् ।)
कोलिदन्तः । इति शब्दरत्नावली । पिप्पली ।
(अस्याः पर्याया यथा,—

“पिप्पली चपला शौण्डी वैदेही मागधी कला ।
क्षयोपकुल्या मगधी कोला स्यात्तिल्लतयुजा” ॥
चयम् । इति मेदिनी । (अस्याः पर्याया यथा,—
“चयं तेजोवती कोला नाकुली च विकोबया” ॥
इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥)

कोलाक्षः, पुं, देशविशेषः । इति शब्दरत्नावली ।
तत्र पुर कान्यकुब्जम् ।

कोलाहलः, पुं, (कोल एकीभूताव्यक्तशब्दविशेषः तं
आह्वयति आलिखतीति । हल् विभेखने + अच् ।)
बद्धविधूरगाव्यक्तश्वनिः । तत्पर्यायः । कलकलः
२ । इत्यमरः । १ । ६ । २५ ॥ कालकीलः ३ ।
इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, रामायणे । ३ ।
३१ । ४१ ।

“ततो हलहलाशब्दः पुनः कोलाहलो महान् ।
महत् राक्षसनादस्तु पुनस्तूर्यरवो महान्” ॥)

कोलिः पुं स्त्री, (जुञ् + “सर्वधातुभ्य इन्” । उभां
४ । ११७ । इतीम् ।) दन्तविशेषः । कुलगाह इति
भाषा । तत्पर्यायः । कर्कन्धः २ वदरी ३ । इत्य-
मरः । २ । ४ । ३६ ॥ कर्कन्धः ४ वदरः ५ कोली
६ कोला ७ कुवली ८ । इति तट्टीकायां भरतः ॥
कोलः ९ । इति तट्टीका सारसुन्दरी । (यथा,
गाह्वे १६४ अध्याये ।

“जातीयं कोलिपत्रं तथाचैव मनःशिला ।
रभिस्रैव कृता वर्तिवदराधौ महेश्वर ! ।
धूमपानं कासहरं नात्र कार्या विचारणा” ॥)

कोली, स्त्री, (कोलति पीनत्वेन जायते बद्धंते वा ।
जुञ् + अच् + गौरादित्वात् ङीष् । यदा, कोलि
+ वा ङीष् ।) कोलिदन्तः इत्यमरटीकायां
भरतः ॥ (अस्याः पर्याया यथा,—
“एषि स्त्रियान् कर्कन्धुवदरी कोलिमित्यपि ।
फेनिषं कुवणं घोटा कौवीरं वदरं महत् ।
अजप्रिया कुहा कोली विषमोभवकण्टका” ॥
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥

कोशः

न्यग्रोधादिगणे बवहारोऽस्य यथा,—
“कोली कदम्बविरला मधुकं मधुकम्” ॥
इति सूत्रस्थाने पञ्चदशेऽध्याये वामटेनोक्तम् ॥
कोल्या, स्त्री, (कोलमर्हतीति यत् ।) पिप्पली ।
इति रत्नमाला ॥

कोविदः, त्रि, (कुड् शब्दे विच् कौः वेदः तं वेत्ति
जानातीति । विद् + “इगुपधेति” । ३ । १ । ११५ ।
इति कः ।) पण्डितः । इत्यमरः । २ । ७ । ५ ॥
(यथा, भागवते । १ । १२ । २६ ।

“इति राष्ट्र उपादिश्य विप्रा ज्ञातककोविदाः ।
लभ्योपचितयः सर्वे प्रतिजग्मुः सक्तान् गृहान्” ॥
कोविदारः, पुं, (कुं सुवं विट्ग्याति विदारयति भूमिं
विदार्योद्भूदतीत्यर्थः । दृ + “कर्मण्यच्” । ३ ।
२ । १ । इति अच् । ततः एघोदरात् साधुः ।)

रत्नकाञ्चनदन्तः । तत्पर्यायः । चमरिकः २ कुदालः
३ युगपत्रकः ४ । इत्यमरः । ३ । ४ । २२ ॥
काञ्चनारः ५ कणकारकः ६ कान्तपुष्पः ७ करकः
८ कान्तारः ९ यमलशब्दः १० काञ्चनालः ११
ताम्रपुष्पः १२ कुदारः १३ रत्नकाञ्चनः १४ इति
जटाधरः ॥ विदलः १५ । इति शब्दरत्नावली ॥
अपि च ।

“काञ्चनालः काञ्चनको गण्डारिः शोणपुष्पकः” ॥
अथ कचनारमेदः ।

“कोविदारश्चमरिकः कुदालो युगपत्रकः ।
कुण्डलो ताम्रपुष्पाभ्रान्तकः खल्पकेशरी ॥
काञ्चनालो हिमो ग्राही तुवरः श्लेषपित्तनुत् ।
क्षमिकुलमुदभ्रशण्डमालाप्रणापहः ॥
कोविदारोऽपि तद्वत्स्यात् तयोः पुष्यं लघु सूत्रम् ।
रूचं संघाहं पित्ताक्षप्रदरक्षयकासनुत्” ॥

इति भावप्रकाशः । अस्य गुणाः । कषायत्वम् ।
संघाहित्वम् । अणुरोपगतत्वम् ॥ दीपनत्वम् ।
कफघातमूत्रक्षयनाशित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥
तत्पुष्पगुणाः । धारकत्वम् । रचिकारित्वम् ।
रत्नपित्तरोगे सुपथ्यत्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥
(यथा, पाकशास्त्रे ।

“कोविदारकलिकातिकोमला
तन्मिड्वित्पतैलपाचिता ।
हिङ्गुवासकसुवासवासिता
वेसवारसुजितातिकोमदा” ॥

परिजातः । हरिवंशे कोविदारस्य श्रुत्यपि-
कथने एतद्विदित्यर्थः । १२४ । ७०-७१ ।

“कोऽप्ययं दारुतिखाडरजाननो यतो जनाः ।
कोविदार इति ख्यातस्ततः स समहावतः ॥
मन्दारः कोविदारश्च पारिजातश्च नामभिः ।
स दृष्टो घ्रायते दिव्यो यस्यैवत् कुसुमोत्तमम्” ॥)

कोशः, पुं, (कुशयते संश्लिष्यते । कुश संश्लेषणं +
घञ्कर्त्तरि चेति अघिकरणादौ ञञ् ।) अक्षम् ।
इति शब्दरत्नावली ॥ कुशयते आह्वयते आ-
स्थानेभ्यः कौशः । कुश ग निष्कर्षे घञ् कोषो
मूर्द्धन्यान्तः तालथान्त इत्यन्ये । इति भरतः ।
ज्जातज्ञतं हेमरूपम् । तत्पर्यायः । हिरण्यम्
२ । इत्यमरः । २ । ६ । ६९ ॥ ज्जातज्ञतं हेम-